

~~men toch wel uit Rusland betrekken, nietwaar?~~
Zorg voor de zieke magen behoef je en zul je zeker niet hebben.

En al weet je op je 60ste jaar, na een leven van hard werken nog altijd niet, wat de dag van morgen zal brengen, dat is toch het aller-, allerergste nog niet, waar?

En als morgen de slag eens viel, er niets meer te snijden viel, en stel dat er iemand je dan zelfs beter-betaald werk aanbood, — dan bracht dat wel uitkomst in 't materieele, maar 't zou je dood zijn, is 't niet? Je klaagt niet; in 't pikdonker zie je nog altijd een lichtpuntje, zeldzame optimist!

als in notenhout is gehakt, die zegt me, dat 't de grootste ramp zou zijn, als je niet meer bij nacht en ontij op 't water kunt zwalken, om daar je beroep, dat heel dierbare beroep, uit te oefenen.

Daarom hopen we, dat dit alarm te midden van de noodkreten, die er heden ten dage overal opstijgen, moge gehoord worden en weerklank vinden bij de natuurvrienden, die vast en zeker ook jouw vrienden zijn.

Alzoo Kees: we nemen een versche pruim en gaan verder. . . .